

En himmelsk halvtimme

PERFORMANCE

Chorspiel

Av Ulla von Brandenburg. Idé, text, musik:

Ulla von Brandenburg. Arrangemang och dirigent:

Joachim Saxenborn. Medverkande: Nina Hoppe, Rune Bergman,

Märta Helander, Pether Lindgren, Katrin Melin och kören

Saxenborn Singers. Scen: Lilith Performance Studio, Malmö,

den 30.9. Även den 2.10.

Publiken väntar på gården tills portarna slår upp. Det vilar en koncentrerad förväntan utanför Lilith Performance Studio. Alla biljetter till den tyska konstnären Ulla von Brandenburgs performance, ”Chorspiel”, är förbokade.

Klockan sju prick lotsas vi in i scenrummet. Fonden är en handmålad landskapskulis, stiliserade svarta träd på vitt tyg. På scenen några vita möbler: en divan, ett bord, några stolar. Och fyra personer utplacerade i rummet, liksom frysta i sina positioner, som en tavla. En ung kvinna i kornblå klänning, en äldre i lila, lojt utsträckt på divanen. En medelålders dito, på en stol vänd mot publiken, med ett trassligt garnnystan i handen. Och en äldre man som begrundar tändstickorna som han hållt ut över bordsskivan. Det vilar en evighetskänsla över bilden, en ödesdiger laddning. Och man känner att varje rörelse som personerna gör, varje litet minspel, kommer att ha betydelse.

Sedan kliver den svartklädda kören in och flankerar scenen på båda sidor.

Körspellet börjar. Saxenborn Singers sjunger på tyska, men den svenska översättningen finns i programbladet, det är inga problem att följa med. Om man inte har några krav på att förstå, i betydelsen ett plus ett blir två.

von Brandenburgs verk rör sig bortom logiken. Den framsjungna texten är kryptisk och mångtydig, det här är inte någon berättelse med början, mitt och slut. En ensam vandrare kommer in på scenen, bärandes på en låda. Han (kören) berättar om sin resa i ett främmande land. Skådespelarna rör sig långsamt, växlar blickar, byter positioner, mimar ljudlöst till körens sång.

Och det är fruktansvärt vackert och verkningsfullt. Körens sång går rakt in i ryggmärgen, den öppna berättelsen letar sig in i mina egna minnen och framkallar bilder jag trodde att jag hade glömt. Min egen bror, min egen familj, tidens gång, livets förbannade förgänglighet. Efter en halvtimme är det över. Enda kritiken mot von Brandenburgs egenartade stycke är att det är för kort.

Lilith Performance Studio sjunger kanske på sista versen. Turerna kring deras verksamhetsbidrag har dragits i långbänk under året. Sedan starten 2007 har de skapat ett tjugotal unika produktioner med konstnärer från hela världen. Det är en skam för Malmö om de tvingas stänga portarna.

